

A városi tanács végrehajtó bizottsága elfogadta Szeged 1958. évi tervjavaslatát

Több, mint húszmillió lakásépítésre — Folytatják a kenyérgyár építését

A városi tanács végrehajtó bizottsága tegnap, csütörtökön ülést tartott. Az elmúlt végrehajtó bizottsági ülésen hozott határozatok megvalósításáról szóló jelentés megtárgyalása után sor került Szeged város 1958. évi tervére vonatkozó javaslat megvitatására.

Az 1958. évi tervjavaslatot Kalmár Ferenc osztályvezető terjesztette elő. Az Országos Tervhivatal

a tanácsok nagyobb önállóságának biztosítására — a korábbi eljárással ellentétben — a tervek elkészítésénél csak a beruházási és felújítási keretszámokat adta meg, vagyis egy összegben jelölte meg, hogy mennyit lehet e célra fordítani. A tanácsok maguk határozzák meg, hogy mik azok a fontos feladatok, melyek az így kapott összegből megoldandók.

Az előterjesztett javaslat bevezetőjében szó esett arról, hogy mivel előreláthatólag az 1957-es tervek országos szinten túlszárnyaljuk, lehetővé válik, hogy

felhalmozásra és fogyasztásra 1958-ban többet fordíthassunk, mint az idén.

A javaslat ezután részletes adatokat tartalmaz a szegedi helyi ipar 1958-as termelésére, forgalmára és a fejlesztésre vonatkozóan.

A végrehajtó bizottság számos hozzászólás, hosszú vita után több módosítással elfogadta a szakigazgatási szervek által összeállított tervjavaslatot.

A tervjavaslat legjelentősebb tétele a lakásépítések számláján szerepel.

1958-ban befejezik a Mérey utca és környékén már az idén elkezdett kétszázhusz lakást, azonkívül másik kétszázhuszt elkezdenek.

Ezek előreláthatólag 1959-ben kerülnek átadásra. A fenti építkezésekre a kormány több mint húszmillió forintot biztosított.

Másik igen jelentős tétele a város 1958-as tervjavaslatának

az új kenyérgyár építésének folytatása, illetve befejezése.

Az új, korszerű kenyérgyár előreláthatólag megoldja majd a kenyér minőségével eddig fennálló problémákat. Az oktatásügyvel kapcsolatos beruházások közt szerepel a móravárosi új nyolcosztályos iskola építésének megkezdése, a Petőfitelepi I. sz. Iskola bővítésének befejezése, a Bérkert utcai Általános Iskola bővítése.

Szociális szempontból jelentős a Fonalmentő Vállalat bővítése.

Ez megjavítja majd az ott dolgozó csökkent munkaképességűek, rokkantak munkakörülményeit.

A szegedi gáz minőségét javítja meg a Gázműben létesítendő földgázkeverő-állomás.

A tervjavaslatban még számos kisebb tétel szerepel különböző vonatkozásban.

Mivel azonban a több nagyobb fontos és megoldatlan feladatra fedezet az 1958-as tervjavaslatban nem szerepelhetett, a végrehajtó bizottság megállapította a sorrendi fontosságot az egyes szükségletek között, hogy ha mód nyílik, azokat később a tervbe ugyanolyan sorrendben beépíthessék.

Ezután Mison Nándor terjesztette be a kereskedelmi osztály jelentését a kereskedelmi osztály és a városi tanács kereskedelmi állandó bizottságának együttes jelentését a kereskedelmi hálózat szervezeti felépítéséről, terveiről. E napirendi pontnál jelen volt Révai Ernő, a Belkereskedelmi Minisztérium tanácsai osztályvezetője, a szegedi kiskereskedelmi vállalatok, az AKF, a MEZŐEK stb. vezetői, a kerületi tanácsok kereskedelmi előadói.

Megérkeztek a volt Petőfi-híd nagyobb alkatrészei a szegedi kikötőbe

Mint ismeretes, a jövőre felújítandó dóm téri szabadtéri játékok nézőterének alapanyagát a fővárosban maradt még anyag, s ezt a vállalatok gépkocsival szállítják Szegedre. A munka azonban ezzel a döntő lépéssel sincs még befejezve. A kirakodás rendkívül komoly problémát jelent.

Mintegy száz tonna anyagot tesz ki a szállítmány.

A legfontosabb részeket tartalmazza. Mint már azt közöltük, a fővárosban maradt még anyag, s ezt a vállalatok gépkocsival szállítják Szegedre. A munka azonban ezzel a döntő lépéssel sincs még befejezve. A kirakodás rendkívül komoly problémát jelent.

Budapesten az ország egyik legnagyobb daruja, a József

Arany János- emlékest, kiállítások, műsoros előadások a balástyai művelődési otthonban

Arany Jánosról, a magyar irodalom nagy alakjáról ezekben a hetekben ország-szerte megemlékeznek. Nem maradnak ki az ünnepségek sorozatából a falusi művelő-

dési otthonok sem. Balástyán csütörtökön tartottak a község nevelői irodalmi műsorral megemlékezést Arany Jánosról. Pusztai János igazgató mondotta az emlékezésedet, a költő műveiből nevelők és az úttörők mutatnak be verseket, részleteket.

A balástyai művelődési otthon november 3-án, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulóját ünneplő megemlékezések sorozatában nagyszabású kiállítást is rendez. A község mezőgazdasági eredményeit egy mezőgazdasági kiállítás, a művelődési otthon szakköreinek munkáját, kézimunka, méhészeti kiállítás, a könyvtár munkáját a szovjet könyvhéttel kapcsolatos könyvkiállítás, az »Ismerd meg hazádat« című fényképkiállítás pedig az ország legsebb tájait mutatja be a község lakosságának.

Az otthon gazdag művészeti programjában szombaton a hőmezővársárhelyi népi együttes vendégszerepel. Ugyanezen a napon a szegedi tanító- és tanítónőképző népművelési szakkörének növendékei tapasztalatcsere kirándulásra utaznak a balástyai művelődési otthonba, ahol Miklós Sándor, az otthon igazgatója a falusi népművelési munka feladatait és módszereit ismerteti a pedagógus jelölteknek.

Textilkikészítés infravörös sugarakkal

A moszkvai Szverdlov-gyár mérnökei új, infravörös sugarú történő textilkikészítő módszert dolgoztak ki. A világos színű szövet egy speciális kereten lassan halad előre. Amint a szövet a keret közepéig ér, máris eljut az infravörös sugar hatókörébe. Az infravörös sugarak hatására az oldat, amellyel a szövetet impregnálták, behatol az elemi szálakba. Az ilyen kikészítés után a műselyem új tulajdonságokat kap: nem gyűrődik és mosáskor nem ugrik össze.

Évközi kalkuláció

Elképzelések és realitások a nyereségrészesedés körül

Negyedévenként minden üzemben elkészül a nagy számadás — a negyedévi gazdasági mérleg. Ilyenkor a csatlakoztatott háromhónapi munkák eredményét megmutatják, hogy mi volt a hibája és az erénye a gazdálkodásnak; vallanak az önköltségről, a termelékenységről, a bérek alakulásáról; figyelmeztetnek, hogy hol kell takarékoskodni és hol kell befektetni. A gazdasági mutatók az egész termelő tevékenységet megközelítik — s megadják a munka diagnózisát.

Az idei gazdasági évtől számítva egy mozzanattal több dolgot van a könyvelőségek dolgozóinak, hiszen egy új »mutató« is meghonosodott a számvetésben: a nyereségrészesedés! Ma már a munkások nem elégszenek meg a tervteljesítést illusztráló százalékkal, vagy a minőségi mutató és társai ismeretével. Arra is kíváncsiak, hogy az év végi nyereségrészesedésre

vonatkozó elképzelésükből mennyi a realitás, és számon is kéri, hogy hol tartanak. Nem közömbös számukra, hogy háromnapi, vagy egyhavi keresetnek megfelelő összegre számíthatnak-e. Nagyon természetes és erkölcsös törekvésük, hogy akár a törvény által megengedett legmagasabb határt is elérjék.

Az eddigi eredmények igen eltérőek. Sok helyen bevaltak az év eleji nagy jóslások, másutt szerényebb összeggel kell beérni egyelőre. Biztos, hogy ezek a számok nem véglegesek — még több mint két teljes hónap áll a munkások rendelkezésére az osztható nyereség összegének beállításához. De figyelmeztet is ez a körülmény, mégpedig arra, hogy két negyedév nyereségrészesedési alapját is fel lehet élni az esetleges elbizakodottság legkörében.

Az állam és a munkások egyessége egy teljes gazdasági évre szól, s majd a végelszámolásnál derül ki, hogy mit lehet szétosztani.

Mégsem árt az évközi kalkuláció, mert a nyereség is aszerint duzzad, vagy fog, hogy felismerik-e az üzemekben a negyedévenkénti számadásból kötelezően következő tennivalókat.

Nézzük is meg mindjárt néhány üzem eddigi nyereségrészesedési »számláját«!

Csak tudatos tömegtámogatással...

Az Újszegedi Kender-Lenszövő Vállalat a »kevesek« közé tartozik — azaz olyan üzem, amelyben a nyereségrészesedés maximális összegének elérése nem reménytelen. Már a második negyedévi zárszámadáskor is számolhattak körülbelül másfél heti keresetnek megfelelő összegre a munkások, s ez az összeg a nyár folyamán tovább gyarapodott. A harmadik negyedévi mérleg adatainak ismeretében már nem titok, hogy szeptember végéig két és félheti fizetésre nőtt az osztható summa.

Eredetileg terveikben, elképzeléseikben sem adták alább a szöveggyárban: minden törekvés rokon volt az egyhavi fizetést elérő részesedési összeg megszerzésével. Ehhez azonban még igen sokat kell sikeríteni év végéig. A számok emberei azt mondják, hogy a jelenlegi gazdasági munka erre nem nyújt garanciát, s csak akkor lesz valóság az eredeti elképzelésből, ha a teljes tömegtámogatásra talál az ügy, ha tudatosan törekszik mindenki a takarékosagra, a gondos és messzemenő értékmegtérítésre.

A szerelmes trombitás

Zenés bolgár filmvígjáték a Vörös Csillag Filmszínházban

A film témája: a város és a falu találkozása egy kedves, sok mulatságot rejtő bonyodalom után. A történet egyik szála egy termelőszövetkezetben kezdődik, ahol az elnök nagy barátja a kulturális munkának — kevésbé a szorgalmas munkának — s ezért az egész zenekarra való hangszere. A mese második fonal a gyárba vezet el, ahol az igazgató éppen fordítva, csak a temelész százaléknak hódol és kevésbé a titokban próbáló zenekarnak. Az igazgató egy szállítmánnyal új személykocsit vár, helyette azonban egy 24 tagú dzsessz-zenekar felszerelése érkezik meg, amit viszont a termelőszövetkezetbe várnak, ahova tévedés folytán a személyautó érkezik meg.

A mese két szálát egy zord pápaszem mögé rejtőzött személyzeti osztályvezetőnő, s egy trombita-bolond tanító szerelme kibontakozásának története köti össze. Eközben kiderül a zenészszerzők és a személyautó össze-

cserelése, amelynek tisztázására annyi lótas-futás történt a két fél részéről. Csak hogy most már a quár igazgatója is ragaszkodik a zenekari felszereléshez és a zenekarhoz, úgyszintén a termelőszövetkezet elnöke is az autéhoz, amely nagy szolgálatot tett a gazdaság rendbekerítésében. A két szállítmány kicserélése előtt a gyári zenekar egy műsor megrendezésével kedveskedik a termelőszövetkezetieknek, amelynek kapcsán dzsessz-számok, báránnyelők, ámor, hetedik mennuor-szág sorakozik a nézők elé. A parádés dzsessz-revűben találkoznak az összes érdekelt felek, amikor megállapodnak abban, hogy mind-egyikük megtartja a tévesen elcserélt szállítmányokat, amelyeket időközben nagyon megszerettek, s most már ragaszkodnak is hozzájuk.

Az apró véletlenekre felépített történet vidám, humoros fordulatok teszik színessé, elevenné, gazdaggá, s a néző jókat nevet és szórakozik.

Az egyhavi fizetés igazán megérné!

Maximum 8-10 napi kereset...

Ezek után bizonyosan elcsodálkoznak a Textilművek munkásai, hiszen náluk sokkal kisebb tétel az eddigi eredmény: az újszegedieknek jóformán csak egyharmada — 6,3 napi kereset jut egy-egy emberre az eddigi gazdálkodás és munka után. Jólásoknak itt nemigen van helye, de az optimizmus sem biznak abban, hogy tiznap keresetnél magasabb összeg jut majd személyenként az osztozkodásnál.

Hellyel-közzel némi érthetlenség is vegyül ebbe — nevezetesen, hogy az 1957-re engedélyezett önköltségnek két százalékkal máris alatta járnak, hogy az ő szakmájukban ez a gyár termel legolcsóbban, jóval több az első osztályú áru, mint tavaly volt, s mégsem szaporodott úgy össze a nyereség.

Próbálják magukat azaz »vigasztalni«, hogy egy ilyen modern üzemben nehezebb túlszárnyalni a megkövetelt alaprentabilitási szímvonalat, hiszen azt természetesen magasabbra is szabták, de ettől nem lesz több a részesedés. Mostanában ez a »divatos« betegség, az ázsiai influenza is áthúzza számításait, hiszen a munkásgárda egytizedét elszórtotta hosszabb-rövidebb időre a gépek mellől.

A kalkuláció mégis megvan: a tiznap keresettel egyenlő részesedés megszerzése érdekében év végéig 590 ezer forintnyi terven felüli nyereséget kell előteremteni. Ez talán meglesz — de jövőre valahogy csak másként kell kezdeni, ha többre törek-szenek.

Meglepetés a Vasöntődében

A Szegedi Vasöntődéte sokáig úgy tartotta számon a közvélemény, mint a selejt fellegvárát. Itt is betekintünk a negyedévi mérlegbe, s meglepetésre ugyancsak ritka szép számokat olvashatunk ki. A második negyedévi számadásnál 99 ezer forint maradt az osztalékra, s a harmadikban még 53 ezer nyit szerezték hozzá — becsületes munkával. A további kalkuláció is igen bátor. Azt mondják — a körülményeket, s a jogos várakozást ismerő kalkulátorok —, hogy ha valami »objektív« nehézség közbe nem szól, kikerekedik az egyhónapi fizetéssel azonos összegű részesedés.

Mégis miből spórolták össze ezt a takaros összeget? — kérdezzük. S a magyarázat egyszerű: a koks, a nyersvas és a gépjárműtörredék helyes felhasználása kamatozott ilyen szépen.

Igy állnak három szegedi üzemben a nyereségrészesedésre vonatkozó elképzelésekkel és a realitásokkal. Egyre több elképzelés válik valósággá; s a napi munkában egyre inkább érződik ennek jótékony hatása.

Ma: Lottósorolás Budapesten

A Sportfogadási és Lottó Igazgatóság ismét Budapest rendezte a lottó sorolást. A 34. játékhat nyolcvanöt Budapestben az Elmészé- ipari D. Igazgató Szakszervezetének (VI. Gorkij fasor 44) nagytermében húzzák. Ugyanakkor kisorsolják azt is, hogy a 31. a 32. és a 33. 34. játékhat közül melyik hét szelvényét vesznek részt az októberi jutalom soroláson, amelyre a jövő héten kerül sor. A mai húzás csütörtök 12 órakor kezdődik.

A nevelők megbecsüléséért...

Sok szemrehányást kaptak a nevelők az utóbbi időben a társadalomtól. Néhányan hajlamosak voltak arra is az emberek közül, hogy a pedagógusok nyakába varrják az ellenforradalomnak az ifjúság közötti lélekmergőzö tevékenységét. Ha valami az ifjúság körében nem volt rendben, az irányított közvélemény legfőbb esetében a tanítók, tanárok ellen fordult. Néhány év alatt ezek a meggondolatlan és igazságtalan, általában nevelőellenes vádaskodások eléggé sokat árítottak a nevelői tekintélynek, s újabb felbátorításokat adtak a tanítók és tanárok sértettségére, megaláztatására — szülőknek és gyermekeknek.

A nevelők, sajnos, tehetetlenek ezekkel a megnyilvánulásokkal szemben. Ha egy tízéves gyerek történetesen becsületében és erkölcsében sérti meg tanárát, mi történhet? A tanár egy ideig hordozza magában a tüskét, a gyerek viszont megússza két-három figyelemzértető szóval. A szülő felelősségre vonhatja és megfenyegetheti a nevelőt a gyerek hanyagságaiért, — s a tanárnak ezt is le kell nyelnie.

Egy levél fekszik előttem. A Földműves utcai iskola egyik tanítónője kapta — szülőitől. A következőképpen hangzik: »Kedves tanító néni! A

Ferikének a sapkáját a Pintér Csaba elvette és nem adta vissza, tehát a kedves tanító néni legyen szíves vetesse meg a Csaba szüleiért, mert ha nem, akkor ne várja meg a tanítóné, hogy én, mint Ferikének nevelőapja, elmenjek, mert akkor nem lesz jó vége... Tisztelettel Kovács János, mint nevelőapja».

Köszönjük az ilyen tiszteletet és tisztességet!

Mi jögon meri Kovács János megfenyegetni a gyerekek csínytevéséért azt az embert, aki betűvetésre, olvasásra, számolásra, emberségre és erkölcsre oktatja, neveli gyermekét? Kovács János — és annyi más szülő! — kapott-e már nevelőtől hasonló üzenetet?

Szerencse, ha a levelet nem nevelt fiának diktálta, de a gyerek így is elolvasta tisztességtelen sorait, mert saját kezűleg kézbesítette nevelőjének, s minden bizonnyal eldicsekedett apja »bátorságával« osztálytársainak is.

A szülők meghatározó többsége szívvel-lélekkel segíti a nevelőket nehéz, emberformáló munkájukban. Vajon az ő támogatásukkal és a nevelők határozott fellépésével végre tisztességre lehet-e inteni azokat, akik a nevelőben megálázható és megfenyegethető embert látnak még ma is? S. I.